DOMSTOLENS DOM
13. december 1990 *

I sag C-70/89,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Kommissionens juridiske konsulenter R. Gosalbo Bono og G. Marenco som befuldmægtigede og med valgt adresse i Luxembourg hos Guido Berardis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Centre Wagner, Kirchberg,

sagsøger,

mod

Den Italienske Republik ved professor L. Ferrari Bravo, chef for Udenrigsministeriets Afdeling for Internationale Tvister, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. G. Ferri, og med valgt adresse i Luxembourg på Den Italienske Ambassade, 5, rue Marie-Adélaïde,

sagsøgt,

hvori der er nedlagt påstand om, at det statueres, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktaten ved ikke inden for den fastsatte frist at have udstedt samtlige de ved lov og administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for i national ret fuldt ud og behørigt at gennemføre Rådets direktiv 83/513/EØF af 26. september 1983 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af cadmium (EFT L 291, s. 1),

har

DOMSTOLEN,

sammensat af præsidenten, O. Due, afdelingsformændene G. F. Mancini, T. F. O'Higgins og G. C. Rodríguez Iglesias samt dommerne Sir Gordon Slynn, R. Joliet, F. A. Schockweiler, F. Grévisse og M. Zuleeg,

* Processprog: italiensk.

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman,

på grundlag af retsmøderapporten,

efter at parterne har afgivet mundtlige indlæg under retsmødet den 21. november 1990,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 21. november 1990,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 7. marts 1989, har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af EØF-Traktatens artikel 169 anlagt sag med påstand om, at det statueres, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktaten ved ikke inden for den fastsatte frist at have udstedt samtlige de ved lov og administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for i national ret fuldt ud og behørigt at gennemføre Rådets direktiv 83/513/EØF af 26. september 1983 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af cadmium (EFT L 291, s. 1).

2 Ved direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø (EFT L 129, s. 23), vedtog Rådet en liste over stoffer, der er kendetegnet ved toksicitet, persistens eller bioakkumulation. Cadmium er omfattet af denne liste. I henhold til direktivets artikel 6 skal Rådet for de pågældende stoffer vedtage grænseværdier og kvalitetsmålsætninger.

3 Ved direktiv 83/513 (herefter benævnt »direktivet«) blev der fastsat grænseværdier og kvalitetsmålsætninger, for så vidt angår cadmium. Fristen for at gennemføre direktivet udløb den 28. september 1985.

4 Under henvisning til underretningsforpligtelsen i direktivets artikel 6, stk. 1, meddelte de italienske myndigheder den 28. oktober 1985 Kommissionen, at de regler, der skulle indføres i henhold til direktivet, allerede var indeholdt i forskellige retsakter, nærmere bestemt lov nr. 319 af 10. maj 1976 om beskyttelse mod vandforurening (GURI nr. 141 af 29.5.1976), ændringslov nr. 650 af 24. december 1979 (GURI nr. 352 af 29.12.1979), Det Fælles Ministerudvalgs cirkulære af 29. december 1976 samt udvalgets beslutning af 4. februar 1977 (supplemento ordinario alla GURI nr. 69 af 21.2.1977).

5 Da Kommissionen fandt, at disse retsakter ikke var udtryk for en behørig gennemførelse af direktivet, iværksatte den en traktatbrudsprocedure.

6 Vedrørende faktum, retsforhandlingernes forløb samt parternes anbringender og argumenter henvises i øvrigt til retsmøderapporten. Disse omstændigheder omtales derfor kun i det følgende, såfremt det på de enkelte punkter er nødvendigt for forståelsen af Domstolens argumentation.

7 Kommissionen har gjort gældende, at italiensk lovgivning på nedennævnte syv områder ikke opfylder direktivets krav.

8 For det første fastsætter italiensk lovgivning ingen grænseværdier udtrykt i gram cadmium udledt pr. kilogram behandlet cadmium, selv om der i henhold til direktivets bilag I skal indføres sådanne grænseværdier.

9 For det andet skulle visse bestående industrianlæg ifølge italiensk lovgivning overholde grænseværdierne senest den 1. marts 1989, selv om disse industrianlæg i henhold til direktivets bilag I skulle overholde grænseværdierne senest den 1. januar 1986.

10 For det tredje måles grænseværdierne ifølge italiensk lovgivning før udledningen i miljøet sker, selv om målingerne i henhold til direktivets artikel 3, stk. 2, skal foretages det sted, hvor spildevandet udledes, dvs. dér, hvor det udledes fra industri- eller behandlingsanlægget.

11 For det fjerde indeholder italiensk lovgivning ingen bestemmelser om kontrol med mængderne af behandlet cadmium, selv om der i henhold til direktivets bilag I, punkt 4, skal indføres en sådan ordning.

12 For det femte indeholder italiensk lovgivning ingen ordning med forudgående tilladelser til udledninger, selv om der i henhold til direktivets artikel 3, stk. 3 og 4, skal indføres en sådan ordning.

13 For det sjette er de analysemetoder til bestemmelse af cadmium i spildevand, som er fastsat i italiensk lovgivning, ikke i overensstemmelse med de analysemetoder, der er foreskrevet i direktivets artikel 3, stk. 5, og dets bilag III, punkt 1.

14 Endelig gives tilladelser til udledning efter den italienske ordning uden videre, og de regionale laboratorier, der skal gennemføre kontrollen med udledninger, kan ikke udføre den overvågningsopgave, som i henhold til direktivets artikel 4 påhviler myndighederne i medlemsstaterne.

15 I svarskriftet har Den Italienske Republik ikke bestridt grundlaget for Kommissionens klagepunkter.

16 Det må herefter statueres, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har udstedt samtlige de ved lov og administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for i national ret fuldt ud og behørigt at gennemføre Rådets direktiv 83/513 af 26. september 1983 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af cadmium.

Sagens omkostninger

17 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at betale sagens omkostninger. Den Italienske Republik har tabt sagen og bør derfor dømmes til at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN

1) **Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EØF-Traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har udstedt samtlige de ved lov og administrativt fastsatte bestemmelser, der er nødvendige for i national ret fuldt ud og behørigt at gennemføre Rådets direktiv 83/513/EØF af 26. september 1983 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af cadmium.**

2) **Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.**

Due Mancini O'Higgins Rodríguez Iglesias

Slynn Joliet Schockweiler Grévisse Zuleeg

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 13. december 1990.

J.-G. Giraud
Justitssekretær

O. Due
Præsident